

<i>Sygn. akt</i>	<i>III AUa 650/13</i>
------------------	-----------------------

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	<i>SSA Urszula Kocylowska</i>
	Sędziowie:	<i>SSA Janina Czyż (spr.)</i> <i>SSA Roman Skrzypek</i>
	Protokolant	st.sekr.sądowy M. Piekielek

po rozpoznaniu w dniu **19 grudnia 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **B. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o rentę wypadkową

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku **Sądu Okręgowego w Przemyślu**

z dnia **10 kwietnia 2013 r.** sygn. akt **III U 1700/12**

z m i e n i a zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. z 12 lipca 2012r., w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy B. S. prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od 1 lipca 2012r.

Sygn. akt III AUa 650/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 lipca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy odmówił B. S. prawa do renty z tytułu

niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 29 czerwca 2012 r. stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca domagał się jej zmiany i przyznania dochodzonego świadczenia, podnosząc że stan jego zdrowia uniemożliwia odzyskanie uprawnień do prowadzenia samochodu, a tym samym wykonywania pracy zawodowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2013 r., sygn. akt III U 1700/12 Sąd Okręgowy w Przemyślu Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Sąd ustalił, że B. S., ur. (...), w okresie od 1 kwietnia 2011 r. do 30 czerwca 2012 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Na skutek wniosku o przyznanie prawa do świadczenia na dalszy okres, wnioskodawca został przebadany przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 12 czerwca 2012 r., po rozpoznaniu u badanego: padaczki pourazowej, stanu po urazie czaszkowo – mózgowym (2010 r.) przebytego porażenia mózgowego n. VII obustronnego, niedosłuchu obustronnego odbiorczego, ocenił że wnioskodawca jest nadal częściowo niezdolny do pracy do dnia 30 czerwca 2013 r., a częściowa niezdolność do pracy pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy. Komisja lekarska ZUS, rozpoznając sprawę na skutek zarzutów zgłoszonych przez głównego lekarza orzecznika ZUS, w orzeczeniu z dnia 29 czerwca 2012 r., po ustaleniu u wnioskodawcy: stanu po urazie czaszkowo – mózgowym , przebytego pourazowego porażenia n. twarzonego prawego typu obwodowego, jednorazowy napad drgawkowy w dniu 11 października 2010 r., niedosłuch obustronny – społecznie wydolny stwierdziła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Celem zweryfikowania oceny stanu zdrowia wnioskodawcy dokonanej w postępowaniu administracyjnym, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii i laryngologii, którzy w opinii z dnia 24.10.2012 r. rozpoznali u badanego: stan po urazie czaszkowo – mózgowym w 2010 r., padaczkę pourazową z rzadkimi napadami, pourazowe bóle i zawroty głowy, obustronne upośledzenie słuchu w zakresie tonów wysokich typu odbiorczego i nie stwierdzili u wnioskodawcy znacznej utraty zdolności do pracy zarobkowej, a w porównaniu do stanu zdrowia na dzień 17 czerwca 2011 r. biegli stwierdzili łagodny przebieg schorzenia.

Na skutek zarzutów wnioskodawcy, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłej z zakresu medycyny pracy, która stwierdziła że wnioskodawca może pracować zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji, tj. jako monter układów elektronicznych automatyki przemysłowej, sprzedawca i pracownik biurowy.

Ponadto Sąd ustalił przebieg zatrudnienia wnioskodawcy, z zawodu montera układów elektronicznych automatyki przemysłowej, zatrudnionego jako sprzedawca, pracownik biurowy, a ostatnio jako kierowca samochodu ciężarowego. Zdaniem Sądu, skoro wnioskodawca nie pracował wyłącznie jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony, a zawód kierowcy stanowi dodatkową umiejętność, uzyskaną w trakcie pracy zawodowej i tylko, co do tej aktywności zawodowej istnieją dla wnioskodawcy przeciwwskazania do pracy, nie można przyjąć, że wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy.

W apelacji od powyższego wyroku wnioskodawca domagał się jego zmiany i przyznania dochodzonego świadczenia, podnosząc że skoro, jako kierowca zawodowy, ma stwierdzone przeciwwskazanie do prowadzenia wszystkich pojazdów mechanicznych z powodu padaczki pourazowej, a biegły z zakresu medycyny pracy określił istniejącą częściową niezdolność do pracy jako trwałą, to powinien otrzymać świadczenie z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona i skutkuje wydaniem orzeczenia reformatoryjnego, ponieważ zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Przemyślu nie jest trafny i narusza prawo.

Przedmiotem sporu w sprawie było prawo B. S. do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, tj. do świadczenia przewidzianego w art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.), po dniu 30 czerwca 2012 r.

Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego przyjął pogląd o braku możliwości orzeczenia częściowej niezdolności do pracy u osoby wielozawodowej, przy istnieniu przeciwwskazań do pracy tylko w jednym zawodzie. Z powyższym zgodzić się nie można w sytuacji nie dokonania ustaleń, co do faktycznych możliwości wykonywania przez wnioskodawcę pracy w zawodach, co do których ma on formalne kwalifikacje.

Zgodnie z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy czym przy ocenie niezdolności do pracy dla celów rentowych istotna jest analiza kwalifikacji rzeczywistych, skoro ocenie podlega kwestia w jakim stopniu wiedzę i umiejętności, którymi dysponuje ubezpieczony można wykorzystać w pracy, mimo zaistniałych ograniczeń sprawności organizmu. O częściowej niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2000 r., II UKN 113/00, OSNP 2002/14/343).

Dlatego też ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy, gdy zachował zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (na przykład pracy wymagającej niższych albo niewymagającej w ogóle jakichkolwiek kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy, do której posiada kwalifikacje. Wyjaśnienie treści pojęcia "pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji" wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych (czyli zakresu i rodzaju przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami), jak i kwalifikacji rzeczywistych (czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego). Przy ocenie niezdolności do pracy dla celów rentowych bardziej istotne są kwalifikacje rzeczywiste, gdyż ocena ta sprowadza się do stwierdzenia, w jakim stopniu wiedza i umiejętności, którymi dysponuje ubezpieczony, mogą być wykorzystane przez niego w pracy pomimo zaistniałych ograniczeń sprawności organizmu.

Biegła z zakresu medycyny pracy oceniła, że badany jest zdolny do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, tj. monter układów elektronicznych automatyki przemysłowej, a także na stanowiskach pracy dotychczas zajmowanych w przyuczonych zawodach, tj. sprzedawca, pracownik biurowy. Natomiast wnioskodawca jest trwale niezdolny do pracy jako kierowca samochodu kategorii C, D oraz C+E i D+ E. Opinia tej treści wskazuje na całkowitą utratę przez wnioskodawcę możliwości pracy jako kierowca samochodu ciężarowego. Sąd Apelacyjny uzupełnił materiał dowodowy, poprzez przesłuchanie wnioskodawcy na okoliczność rodzajów wykonywanych prac podczas dotychczasowego zatrudnienia.

Przy ocenie zgromadzonego materiału dowodowego nie można pomijać, że wnioskodawca nie pracował w zawodzie montera układów elektronicznych automatyki przemysłowej, co do którego ustalono zdolność do pracy, wobec czego nie sposób przyjąć, że miał faktyczne kwalifikacje w tych zawodzie, a jedynie teoretyczne przygotowanie, nabyte przed wieloma laty, nie poparte żadnym doświadczeniem zawodowym. Z zeznań wnioskodawcy, złożonych w postępowaniu apelacyjnym wynika, że po ukończeniu szkoły i odbyciu służby wojskowej nie podjął pracy w zawodzie, ponieważ jej nie było. Przy ocenie kwalifikacji zawodowych wnioskodawcy w ogóle nie można brać pod uwagę zawodu sprzedawcy, a to ze względu na fakt, iż wnioskodawca nie posiada umiejętności w zakresie obsługi komputera, kas fiskalnych, nigdy nie obsługiwał bezpośrednio klientów, a jedynie wykonywał czynności pomocnicze w sklepie, jak przynoszenie towaru.

Istotą okolicznością w sprawie jest to, że wnioskodawca w przebiegu dotychczasowego zatrudnienia najdłużej pracował jako kierowca, z tym zawodem łączył przyszłość i w tym zawodzie uległ wypadkowi. Schorzenie wnioskodawcy powoduje utratę istotnych umiejętności, koniecznych do pracy w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego.

Skoro zatem stan zdrowia wnioskodawcy, powstały na skutek wypadku przy pracy we wrześniu 2010 r. uniemożliwia dalsze zarobkowanie w zawodzie, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje najwyższe, to sytuacja ta wyczerpuje definicję częściowej niezdolności do pracy, określoną w art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 kpc.